

efter at en Lovgivning i den Retning er bleven en Kendsgerning. Naar jeg nævner dette som Grundtonen i den Stilling, jeg vil indtage, saa er det en Selvfølge netop i Henhold til, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg for mit Vedkommende meget gerne vil være med til at arbejde paa en Lovgivning, som tilsikrer ogsaa Landarbejderne og de øvrige Erhverv en Ulykkesforsikring. Og jeg tvivler ikke paa, at man ad forskellige Veje, af hvilke nogle have været antydede her i Salen, maatte kunne komme til Enighed om en saadan Lovgivning, der jo ikke nødvendigvis behøvede at være ganske identisk med den vedtagne, men dog var saaledes indrettet, at det maatte siges, at der var iagttaget et passende Ligelighedssyn over for Landets forskellige Erhverv, eller saaledes, at det ikke kunde siges, at disse behandles forskellig af Lovgivningsmagten. Naar det blev muligt at finde en saadan Vej, vilde ogsaa jeg for mit Vedkommende gerne efter mine Evner bidrage til at fremme en saadan Lovgivning. Jeg vil for saa vidt ogsaa anbefale, at Sagen overgives til et Udvalg, men med det for Øje, at der ud af dette Udvalgs Arbejde maatte fremkomme et saadant Resultat, som ikke strider mod det Krav paa Lighed i Behandlingen, som jeg har stillet, og som jeg anser mig forpligtet til at stille for de forskellige Erhverv. Jeg anser det ikke for formaalstjenligt nu at komme ind paa Enkeltheder i det fremsatte Lovforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

De Bestemmelser, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag, have tidligere mødt Modstand, da de i alt væsentligt i samme Skikkelse vare stillede som Ændringsforslag til den nu vedtagne Lov om Arbejders Forsikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder, en Lov, som nu har erholdt allerhøjeste Stadfæstelse. Særlig under dette Synspunkt, at det skulde være et Led af denne Lov, har man overhovedet her i Tinget fra de fleste Sider ikke ment at kunne optage Spørgsmaalet, der var rejst gennem Ændringsforslag, til en nøjere Drøftelse. Ganske vist blev Realiteten i Forslaget ogsaa behandlet her, men ikke paa den Maade, som Sagen i og for sig vilde fortjene. Der har ogsaa i Dag vist sig nogen Tilbøjelighed til at komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, og jeg tror ogsaa i saa Henseende, at den ærede Ordførers (Bojsen) Udtalelser maatte

være at forstaa saaledes, at han ikke ventede en detailleret Kritik af dette Forslag. Jeg skal ogsaa for mit Vedkommende saa meget mere afholde mig fra en saadan detailleret Kritik, som jeg egentlig ikke tror, at Forslaget, saaledes som det her foreligger, egner sig til at danne Grundlag for videre Skridt i Retning af en almindelig Ulykkesforsikring for Arbejdere, enten man saa tager dette i videre Forstand eller mener at burde indskrænke det til enkelte Virksomheder, særlig Landarbejderne. Nogle Bemærkninger mener jeg dog at burde gøre om Lovforslaget. Jeg er saaledes straks ved Læsningen af § 1 kommen i Tvivl om, hvad egentlig Forslagsstillerens Mening har været om, hvilke Personer der skal inddrages under Loven. Naar man ser disse Udtryk „mandlige eller kvindelige Arbejdere, Husmænd, Haandværkere, næringsdrivende eller andre med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Personer“, saa mindes man Bestemmelsen i Sygekasselovens § 6, som indeholder omtrent ganske de samme Udtryk for de Personer, som kunne optages i de anerkendte Sygekasser. Der er kun en enkelt Klasse Personer, nemlig „lavt lønnede Bestillingsmænd“, der ikke findes optagne heri. Jeg tror nu, at denne Udeladelse ikke er at forstaa saaledes, at lavt lønnede Bestillingsmænd i og for sig skulle være udelukkede fra at falde ind under Loven. Udtrykkene ere jo vel i det hele at forstaa saaledes, at disse Husmænd, Haandværkere, næringsdrivende o. s. v. kun ere nævnte eksempelvis. Man har altsaa ment, at det Kriterium, der danner Grundlaget for Adgangsretten til de anerkendte Sygekasser, ogsaa egner sig til at anvendes her. Jeg tror, man tager fejl i denne Henseende. Man maa for det første lægge Mærke til, at man nu har en Erfaring efter 5 Aars Praksis for, hvorledes Sygekasseloven virker ude i Livet, og denne Erfaring gaar ud paa, at Bestemmelserne om Adgangen til Sygekasserne ere ganske overordentlig vanskelige at anvende. Og her maa vi endda huske paa, at med Hensyn til Adgangsretten til Sygekasserne kommer Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person er kvalificeret eller ikke kvalificeret, frem allerede paa et saa tidligt Stadium som ved hans Anmeldelse til Optagelse i Sygekassen, medens her kommer Spørgsmaalet om, hvorvidt han er kvalificeret til Understøttelse, ikke frem før Ulykkestilfældets Indtræden, saa at Personen slet ikke paa Forhaand kan vide, hvorvidt han i sin Tid, hvis han kommer til Ulykke, vil findes egnet til Understøttelse efter denne